

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางสำหรับคนทุกชาติทุกภาษาทั่วโลก เป็นภาษาสากลสำหรับใช้ติดต่อกันในระหว่างนานาชาติ เป็นกุญแจไปสู่โลกกว้าง ทำให้เข้าถึงวิทยาการใหม่ ๆ รอบตัว ทั้งได้ทราบความเปลี่ยนแปลง เหตุการณ์และความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในโลก นอกจากนี้ยังเป็นสื่อวัฒนธรรมอันเป็นทางทำให้เกิดความเข้าใจกับนานาชาติ (กรมวิชาการ 2511 : 6) การดำรงชีวิตอยู่ในโลกแห่งความก้าวหน้าในัจจุบัน การรู้ภาษาแค่เพียงภาษาเดียว ย่อมไม่เป็นการเพียงพอ ดังที่ เนลสัน บรูคส์ (Nelson Brooks) ได้กล่าวไว้ว่า "การรู้แค่เพียงภาษาประจำชาติภาษาเดียวอาจจะไม่เพียงพอ ถ้าหากว่าเราอยากท่องเที่ยว หรือเรียนรู้เรื่องราวของดินแดนต่าง ๆ ตลอดจนการติดต่อกับชนชาติอื่น ๆ " (Brooks 1960 : 7) ปัจจุบันโลกเจริญก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาก การคมนาคมติดต่อกันระหว่างประเทศสะดวกสบายและรวดเร็วขึ้น ทำให้เกิดกิจการท่องเที่ยวไปมาหาสู่กันระหว่างคนต่างชาติต่างภาษา การใช้ภาษาที่สองในการติดต่อกันจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง และภาษาที่สองที่นิยมใช้กันเกือบทั่วโลกก็คือ ภาษาอังกฤษ นั่นเอง ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับชนทุกชาติ ทุกภาษา นอกจากนี้ คิค พงศทัต และ ศิธร แสงชนู ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า

1. ภาษาอังกฤษ เป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก
2. สรรพคำราที่ใช้อยู่แพร่หลายในปัจจุบันนี้ ไม่ว่าคนชาติใด มักแปลเป็นภาษาอังกฤษด้วยเสมอ ทั้งนี้เพราะจำนวนพลโลกที่รู้ภาษาอังกฤษมีมากกว่า 260 ล้านคน

3. เนื่องจากการคมนาคมในปัจจุบันรวดเร็วมาก การทบปะสังสรรค์หรือ การติดต่อธุรกิจกับคนต่างชาตินี้มากขึ้น ถ้าไม่มีภาษาอังกฤษช่วยสื่อความหมายกันและกัน การติดต่อสื่อสารมักจะล้มเหลวหรือเป็นไปได้ด้วยความลำบากเพราะคนประมาณ 1 ใน 10 ของจำนวนพลโลกทั้งหมดพูดภาษานี้ ประมาณได้ว่า นักเรียนประมาณ 20 ล้านคน เริ่มเรียนภาษาอังกฤษทุกปี (คิด พงศัทธ และ ศิขร แสงธนู 2514 : 1)

สำหรับประเทศไทยนั้น คนไทยเริ่มเห็นความสำคัญและเรียนภาษาอังกฤษมา ตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 โดยมีพวกมิชชันนารี ชาวอเมริกันเป็นครูสอน เพราะคนไทยสมัยนั้นกำลังตื่นตัวในวิทยาการใหม่ ๆ ที่พวก มิชชันนารีหรืออเมริกันนำเข้ามาเผยแพร่ จึงมีความต้องการอยากจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิทยาการต่าง ๆ ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ภาษาอังกฤษเริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญทางด้านการเมืองเป็นครั้งแรกโดยในสมัยนี้มีฝรั่งชาติตะวันตก ซึ่งได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส เคนมาร์ค สหรัฐอเมริกา ฯลฯ ได้เข้ามาขอทำสนธิสัญญาทางไมตรีและพาณิชย์กับ ประเทศไทย ในครั้งนั้นประเทศไทยได้เจ้านายและข้าราชการที่เคยเรียนภาษาอังกฤษ ครั้งรัชกาลที่ 3 เป็นกำลังในการเจรจาและทำสัญญาโดยไม่ต้องมีล่าม นอกจากนี้ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวยังทรงเห็นคุณประโยชน์ของภาษาอังกฤษ โดย ทรงพระราชดำริเห็นว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นทางนำไปสู่ความรู้วิชาการของประเทศตะวันตกและนำไปสู่ความเข้าใจสภาพการเมืองในยุโรป เพื่อจะได้นำเอา ความรู้วิชาการนั้นมาปฏิรูปรูปแบบเมืองให้เจริญทัดเทียมกับอารยะประเทศ พระองค์เอง ก็ได้ทรงศึกษาภาษาอังกฤษจาก หมอคาสเวล (Rev. Jessi Caswell) จนสามารถใช้ การได้เป็นคนแรกในเมืองไทย ทั้งได้ทรงสนับสนุนส่งเสริมให้พระราชโอรส พระราช- ชิกา เจ้าจอมมารดา ตลอดจนเจ้านาย ขุนนางและข้าราชการในสมัยนั้นได้ศึกษา เล่าเรียนภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลายอีกด้วยจนมีการเล่ากันว่าในรัชกาลที่ 4 ถ้าใคร รู้ภาษาอังกฤษก็เป็นคนโปรดต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 พระองค์ได้โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษขึ้นในกรม มหาคเล็ก เพื่อเป็นโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษสำหรับบุตรหลานของเจ้านาย ขุนนาง และข้าราชการในราชสำนัก (ญาทิ ไหวติ 2521 : 40-41)

ปัจจุบันนี้ ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ตลอดจนการติดต่อค้าขายแทบจะกล่าวได้ว่า ในชีวิตประจำวันตั้งแต่ตื่นนอนจนถึงเข้านอน เราอาจจะประสบพบกับภาษาอังกฤษได้ทุกเมื่อ ตั้งแต่ป้ายโฆษณาขายสินค้าที่มีอยู่อย่างคึกคักเต็มทั่วทุกมุมเมือง ชื่อสิ่งของเครื่องใช้ ยารักษาโรค หนังสือพิมพ์ รายการวิทยุ โทรทัศน์ เพลง ภาพยนตร์ ชื่อสถานที่ บริษัท ห้างร้านต่าง ๆ ตลอดจนวงคำเรากล่าวถึงใช้ทุกหีบห่อที่ปนอยู่ในภาษาไทยน้อย ๆ เช่น คำว่า ฟุตบอล เทนนิส เกม เค้ก เบียร์ เป็นต้น ดังเช่นที่ พวงเพ็ญ อินทรประวัติ ได้กล่าวถึงประโยชน์ของภาษาอังกฤษที่มีต่อคนไทยไว้ 3 ด้าน คือ 1. ในด้านวิชาการ 2. ในด้านการติดต่อค้าขาย การศึกษาวัฒนธรรม ตลอดจนการเมือง 3. ในด้านชีวิตประจำวันของคนไทยเองในเมืองไทย (พวงเพ็ญ อินทรประวัติ 2520 : 24)

จากการที่ ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและเข้ามามีอิทธิพลเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยดังกล่าว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยควรจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้เด็กไทยตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายขึ้นไปเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับสามัญ ตามหลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2503 โดยได้ระบุวัตถุประสงค์ที่สำคัญไว้หลายข้อ ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า เพื่อต้องการให้เด็กรู้จักใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสื่อความหมายโดยให้มีความสามารถในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน พอควรแก่ชั้น และให้มีความสนใจในการศึกษาหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอยู่เสมอ (กระทรวงศึกษาธิการ 2511 : 10) ปรากฏว่า ผลการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ผ่านมาไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่หลักสูตรได้วางไว้เท่าที่ควร ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรดังกล่าว ส่วนใหญ่แล้วประสบความสำเร็จล้มเหลวเป็นผลให้เกิดความสูญเปล่าทางการศึกษามาเป็นเวลานาน ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2518 กระทรวงศึกษาธิการจึงมีคำริที่จะยกเลิกการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเสียให้เริ่มสอนในชั้นมัธยมศึกษาแทน แต่คนที่อยู่นอกวงการสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ อันได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนหากันร้องเรียนให้มีการสอนในระดับประถมศึกษาต่อไป ในที่สุดกระทรวงศึกษาธิการก็จำเป็นต้องยอมตามกระแสธารนี้ โดยได้ประกาศให้ภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 เป็น

วิชาเลือก (กรมวิชาการ 2525 : 8) และได้ร่างหลักสูตรภาษาอังกฤษขึ้นมาใหม่ในปี พ.ศ. 2523 และให้เริ่มสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้งแก่ปีการศึกษา 2525 เป็นต้นไป หลักสูตรภาษาอังกฤษดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ทางภาษาเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ (กรมวิชาการ 2525 : 1)

ถึงแม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก โดยให้ผู้ที่ยื่นอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 เลือกเรียนระหว่างวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพกับวิชาภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามปรากฏว่าโรงเรียนประถมศึกษามากกว่า 90% ทั่วประเทศได้เปิดสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกในโรงเรียนของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งมีโรงเรียนประถมศึกษาทั้งสิ้น 149 โรงเรียน เปิดสอนชั้นเล็กถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 โรงเรียน และเปิดสอนชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 143 โรงเรียน และในจำนวน 143 โรงเรียน ที่เปิดสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นี้ ได้เปิดสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง ที่ต้องการให้บุตรหลานได้เรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป

ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง ที่ต้องการให้บุตรหลานได้เรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป

ดังนั้นจึงเห็นได้จากสถิติการเข้าศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2528 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรีว่า มีนักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3,257 คน เข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2,171 คน คิดเป็นร้อยละ 67.05 ของนักเรียนทั้งหมด (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี 2528 : 22) และจากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับจำนวนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนจำแนกวิชาเอก ปีการศึกษา 2529 พบว่า มีครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 จำนวน 156 คน จบการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษจำนวน 76 คน และทำการสอนภาษาอังกฤษโดยตรงเพียง 39 คนเท่านั้น ส่วนอีก 117 คน จบวิชาเอกอื่น ๆ (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี 2529 : 12) ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าจากการที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษโดยตรงจึงมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทำให้ไม่บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร ดังจะเห็นได้จากรายงานผลการสอบเลื่อนชั้นประ-

ศึกษาปีที่ 6 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 58.17 เท่านั้น (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี 2528) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษยังอยู่ในระดับต่ำ และจากการศึกษาสภาพปัญหาของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี พบว่ามีปัญหาทั้งหมด 9 ประการ และประการที่สำคัญที่สุด 3 ประการที่น่าสนใจคือ ก) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยส่วนรวมยังไม่น่าพอใจ ข) ระบบการนิเทศยังไม่มีประสิทธิภาพโดยเฉพาะการนิเทศภายในโรงเรียน และ ค) ขาดการพัฒนาบุคลากรทั้งในสำนักงานและในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี : 18-21) ซึ่งปัญหาประการสุดท้ายนี้สอดคล้องกับการเปรียบเทียบค่าดัชนีรวมสภาพการจัดการประถมศึกษาจังหวัดต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 6 พบว่า จังหวัดสิงห์บุรีมีค่าดัชนีความพร้อมของบุคลากรอยู่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและอยู่ในอันดับต่ำสุดของ 7 จังหวัด ในเขตการศึกษา 6 กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยของดัชนีความพร้อมของบุคลากรคิดเป็นร้อยละ 33.66 เท่านั้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2526 : 102)

จากเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรีนั้น ยังปรากฏผลไม่เป็นที่น่าพอใจตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความสำคัญของภาษา ดังที่ได้มีผู้ระบุถึงปัญหาของการจัดการเรียนการสอนและสาเหตุของความล้มเหลวของการสอนภาษาอังกฤษไว้หลายประการ ดังนี้

สุโร พงษ์ทองเจริญ ได้กล่าวถึง ผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยว่า ผลที่ได้รับคือภายหลังที่ได้เรียนภาษาอังกฤษมา 6 ปี นักเรียนส่วนมากฟังภาษาอังกฤษเกือบจะไม่รู้เรื่อง พูดภาษาอังกฤษได้น้อยหรือพูดไม่ได้เลย ความสามารถในการอ่านและทำความเข้าใจเนื้อความที่ตนอ่านโดยฉับพลันทันที อยู่ในเกณฑ์ต่ำ รู้คำศัพท์น้อย ไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องพอควรแก่ระดับชั้น นับว่าเป็นการสิ้นเปลืองเวลาไปโดยไร้ผลไม่คุ้มค่า (สุโร พงษ์ทองเจริญ 2520 : 1) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการประชุมผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในเอเชีย ณ ประเทศญี่ปุ่น ปี ค.ศ. 1971 พบว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในประเทศไทยทั้ง 4 ทักษะ ไม่คุ้มค่ากับเวลาและเงินทองที่เสียไปโดยมีเพียง 5% เท่านั้น ที่ใช้ภาษาอังกฤษได้เมื่อออกจากสถาบันการศึกษา (Unesco : n.d. อ้างใน กฤษณา วัฒนรงค์ 2523 : 3)

พรรณี สาคกริก ได้กล่าวถึงข้อสรุปที่ผู้เชี่ยวชาญทั้งไทยและต่างประเทศ เห็นพ้องต้องกันเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไว้ 4 ประการ คือ

1. ผลการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน โดยทั่วไปนั้นยังอยู่ในระดับไม่ดี

2. สาเหตุสำคัญที่ทำให้การสอนไม่ได้ผลก็คือ ต้องมาเสียเวลาแก้อธิกพลาการที่สอนไว้ในชั้นต้น ๆ โดยหลักการแล้ว ครูในระดับเริ่มต้นควรจะเป็นครูที่ดีที่สุด แต่ในทางปฏิบัติมักจะต้องกันข้าม

3. ถ้าจะให้กำหนดว่าควรจะให้เด็กเรียนไทยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษเมื่อใดนั้น จะถือตามทฤษฎีการเรียนภาษาต่างประเทศเพียงฝ่ายเดียวเท่านั้นย่อมเป็นไปได้ในข้อเสนอแนะได้ให้คำแนะนำว่า "การสอนภาษาอังกฤษควรเริ่มในขณะที่และในสถานที่ที่มีครูภาษาอังกฤษดี มีจำนวนเพียงพอ"

4. การจะนำนโยบายใด ๆ ไปถือปฏิบัติ การปรับปรุงการสอนภาษาไทยเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง นั่นคือการปรับปรุงทักษะในการสื่อความหมายโดยถือเป็นพื้นฐานที่ควรมีก่อนเรียนภาษาต่างประเทศ (พรรณี สาคกริก 2514 : 59)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา มิได้รับผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควรจะได้ นั่นเนื่องมาจากมีปัญหาต่าง ๆ หลายด้าน ทั้งแต่ครูผู้สอน นักเรียน ผู้ปกครอง ตลอดจนไปถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะยกส่วนใดขึ้นมาพิจารณา ก็จะพบว่ามีปัญหาไปเสียทั้งหมด จากข้อสรุปของ พรรณี สาคกริก ในข้อ 2 และ 3 ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งให้เห็นว่า ปัญหาที่สำคัญนั้นเนื่องมาจากครูผู้สอนเป็นสำคัญ

แมรี ฟีนอคชีอาโร (Mary Finocchiaro) กล่าวว่า "ไม่มีวิธีการสอนที่ดีหรือเลว มีแต่ครูดีหรือเลวเท่านั้น" (Finocchiaro, 1958 : 10) ดังนั้นครูจึงเป็น

องค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนการสอน แม้ตัวผู้เรียนจะมีสติปัญญาอ่อน ชาคความสนใจและสิ่งแวกส้อม คือ สถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งหนังสือ แบบเรียนและแบบทดสอบต่าง ๆ จะไม่ได้มาตรฐานก็ตามแต่ถ้ามีครูที่มีความรู้ความสามารถทั้งด้านเนื้อหาวิชา และการถ่ายทอดวิชาการ ช้อยกพร่องทางบ้านอื่น ๆ จะได้รับการปรับปรุงจากครูและทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี แต่ในทางตรงกันข้ามถ้ามีนักเรียนที่มีสถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ มีตำรา แบบเรียนและแบบทดสอบเหมาะสม ถูกหลัก แต่ถ้าครูไม่มีความรู้ความสามารถก็ไม่สามารถทำให้การเรียนการสอนเกิดประโยชน์ได้ผลเท่าไรนักแต่จะทำให้เกิดผลเสียมากกว่า (พรพนี สาคกริก 2514 : 73)

ทอมัส เอ. เคอร์ (Thomas A. Durr) ได้กล่าวถึงปัญหาการสอนภาษาอังกฤษว่า ปัญหาประการแรกคือ การขาดครูที่เหมาะสม ถ้าหากไม่มีครูที่เหมาะสมก็ควรจะเลิกสอนภาษาอังกฤษ เพราะจะเป็นการเสียทั้งเงิน เวลา และความพยายามโดยเปล่าประโยชน์ ซึ่งหากไม่มีครูที่เหมาะสมก็ไม่สามารถจะปรับปรุงโครงการใด ๆ ได้ ครูคือ กุญแจของทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะว่า หากครูรู้ภาษาอังกฤษดีเพียงพอ ปัญหาต่าง ๆ ในด้านวิธีสอนหรือเทคนิคต่าง ๆ ก็จะหมดไป และปัญหาที่สองก็คือ ความไม่แน่ใจว่าจะมีครูที่รู้ภาษาอังกฤษดีพอ ปัญหาที่สามคือ ความมุ่งหมายในการสอนภาษาอังกฤษไม่แน่นอน ปัญหาที่สี่คือ ความขาดแคลนรูปแบบที่เหมาะสมในห้องเรียน ปัญหาที่ห้าคือ ปัญหาด้านหลักสูตร ซึ่งในหลักสูตรควรจะมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ขั้นต่ำไว้ด้วยและครูทุกคนของรัฐเกณฑ์ดังกล่าวนี้ ในด้านการประเมินผล ทั้งแต่ละชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ลงมาไม่ควรจะมีการประเมินผลได้หรือตก (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ม.ป.ป. : 96-97) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ กานตา ฆ กลาง ที่ได้กล่าวถึงปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู คือไม่มีครู ผู้ทรงคุณวุฒิเพียงพอกับความที่จำเป็นต้องสอนภาษาอังกฤษให้กับเยาวชนทั้งประเทศ
2. ปัญหาในด้านตัวนักเรียน อาจจะพบว่านักเรียนไม่สนใจในภาษาอังกฤษ เพราะอาจจะมองไม่เห็นความจำเป็นที่ตนจะต้องเรียนหรือไม่ประจักษ์แจ้งในวัตถุประสงค์ของการเรียนและมองไม่เห็นความจำเป็นที่ตนต้องเรียนภาษาอังกฤษ

3. ปัญหาในค้ำานผู้บริหารและสิ่งแวกล้อมอื่น ๆ ในบางครั้งจะพบว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร เช่น ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ไม่มีคุณวุฒิ ไม่สนับสนุนงานค้ำานนี้เท่าที่ควร งบประมาณหรือกิจกรรมในค้ำานนี้ไม่ได้รับความเอาใจใส่ ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานได้

4. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอน ส่วนใหญ่ปัญหาเรื่องตัวครูและวุฒิของครูที่จะเกี่ยวเนื่องมาถึงปัญหาเรื่องวิธีสอนของครูเองด้วย ครูที่มีวุฒิสามัญยิ่งสูงเท่าใด ก็ยิ่งเป็นที่ยกค้ำาคหวังว่ามีความรู้ในเนื้อหาของวิชานั้น ๆ สูง ส่วนวุฒิครูนั้น ก็เป็นเครื่องแสดงว่าผู้นั้นได้รับการอบรมหลักวิชาเกี่ยวกับการศึกษา หลักการสอนและจิตวิทยาภาคีพอที่จะทำหน้าที่ครูได้ก็ ความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษกับความรู้เรื่องวิธีสอนภาษาเป็นของที่ต้องควบคู่กันไป (กานตา ณ ถลาง 2515 : 11-18)

จากการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ซึ่งปรากฏว่า ผลการเรียนของนักเรียนยังไม่ดีเท่าที่ควรนั้น พรรณินีสาคริก ไก่กล่าวว้่า เกิดจากปัญหาที่เราังไม่มีครูที่ได้รับการศึกษาอบรมมาเพื่อทำการสอนภาษาอังกฤษให้แก่คนไทยได้อย่างถูกต้องเป็นจำนวนเพียงพอกับความค้ำองการของโรงเรียนทุกแห่งที่สอนภาษาอังกฤษ (พรรณินี สาคริก 2514 : 58) นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับค้ำานการสอนของครู เช่น ครูไม่เตรียมการสอน การขาดอุปกรณ์การสอน ไม่มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ครูมีปัญหาในเรื่องที่ไม่สามารถสร้างแบบทดสอบที่เหมาะสม และขาดวิสัยในการสร้างแบบทดสอบ (เมตตา บุญยากร 2513 : 100-101) ซึ่ง พิษณุ อุไรวรรณ ไก่กล่าวเน้นให้เห็นถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษาว่า ภาษาอังกฤษนั้นเป็นวิชาทักษะ แต่สิ่งแวกล้อมไม่เอื้ออำนวยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างเพียงพอ นักเรียนมีโอก้ำาสได้ฝึกบ้างก็เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น เมื่อหมดชั่วโมงภาษาอังกฤษแล้ว เด็กไม่มีโอก้ำาสได้ ฟัง พูด อ่านหรือเขียนเลย ยิ่งถ้าครูเป็นฝ่ายพูด และอ่านเสียแต่ผู้เดียวค้ำง เช่น ทุกวันนี้แล้วการสอนภาษาอังกฤษก็มีโอก้ำาสประสบความล้มเหลวได้มากขึ้น เด็กจะล้มภาษาอังกฤษเพราะไม่มีโอก้ำาสได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่ ไม่มีโอก้ำาสได้ใช้ และไม่มีคว้ำาหมายค้ำอชีวิตประจำวันของเด็กมากนัก สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งนั้น เกิดจากการขาดแคลนครูสอนภาษาอังกฤษ ผู้เขียนไก่กล่าวเป็นเชิงเสนอแนะวิค้ำว่า

การสอนภาษาอังกฤษนั้น เป็นทั้ง ศาสตร์ และศิลปะ ถ้าหากจะสอนให้ไคล่ผลดี
อย่างแท้จริงแล้วจะต้องใช้วิธีและขั้นตอนที่ได้ผ่านการค้นคว้าและทดลองวิจัยแล้วว่าเป็น
ขั้นตอนและวิธีสอนที่ไคล่ผลดีที่สุดขณะนี้ ซึ่งครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องศึกษาให้เข้าใจ
อย่างถ่องแท้และนำไปใช้อย่างถูกวิธีและถูกขั้นตอน (ทิษณุ อุไรวรรณ 2518 : 8-10)

จากที่กล่าวมาทั้งหมดพอจะสรุปได้ว่า การที่การจัดการเรียนการสอนภาษา-
อังกฤษไม่บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตรนั้น ปัญหาสำคัญเกิดจากตัวครูผู้สอน กล่าวคือ
ครูผู้สอนส่วนมากขาดคุณภาพหรือขาดสมรรถภาพบางประการที่จะช่วยให้การเรียนการสอน
บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทั้งนี้ นักการศึกษาหลายท่านได้วิเคราะห์ตัวครูผู้สอนอันเป็น
สาเหตุที่ทำให้การสอนภาษาอังกฤษไม่ไคล่ผลว่า เนื่องจากครูผู้สอนไม่มีคุณภาพ ไม่ได้
รับการศึกษอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษมาอย่างถูกต้อง ครูสอนไม่ถูกต้องตาม
หลักการสอน ทำให้นักเรียนขาดความสนใจ มองไม่เป็นประโยชน์ในการเรียน
(เขาวรัตน์ เหล่าสินชัย 2520 : 62) ครูไม่มีความรู้ ขาดความชำนาญ สอนแบบ
ผิด ๆ ถูก ๆ เพราะได้รับการอบรมหรือถ่ายทอดมาผิด ๆ ถูก ๆ นั้นเอง นอกจากนี้วิธี
การสอนยังขัดกับหลักการทางภาษาศาสตร์ นั่นคือ มิได้มีการเรียนการสอนที่เป็นไปตาม
ธรรมชาติ อันได้แก่ สอนทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียน ครูส่วนใหญ่สอนกัน
แต่อ่าน เขียนและแปล ไม่ได้มีการสอนพูด (อุทัย ภิรมย์รัตน์ และ เพ็ญศรี รั้งสิยากุล
2521 : 40) การสอนจึงได้กลายเป็นเหมือนกับการสอนภาษาที่ตายแล้ว (เจริญ
วงศ์สายัณห์ 2514 : 87) และประการที่สำคัญหน่วยงานการประถมศึกษายังไม่สามารถ
จะบรรจุผู้ที่ได้รับการอบรมหรือสำเร็จวิชาเอกภาษาอังกฤษโดยตรงมาสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ได้ ครูที่สอนภาษาอังกฤษในระบับนี้จึงมาจากผู้สำเร็จวิชาเอกนานาชาติ ทำให้เกิดปัญหา
ในท่านวิธีสอนเพราะขาดความรู้ในกลวิธีสอนรวมทั้งขาดความแม่นยำในเนื้อหาวิชาด้วย
(สุโร พงษ์ทองเจริญ 2525 : 26) ดังนั้น การแก้ไขและปรับปรุงสภาพการเรียน
การสอน จึงควรมุ่งไปที่ตัวครูก่อนเป็นอันดับแรก ทั้งนี้ เขาวลักษณ์ บุญศิริ กล่าวว่า
ปัจจัยที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากที่สุด ก็คือ ตัวครู ซึ่งจะ
เป็นผู้ช่วยทำให้หลักสูตร บทเรียนและวิธีการสอนที่กำหนดไว้ไคล่ผลตามจุดหมาย
(เขาวลักษณ์ บุญศิริ 2524 : 1) ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สุโร พงษ์ทองเจริญ
ที่กล่าวต้งกันว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้นักเรียนมากที่สุด คือ ตัวครูเอง

ความรู้ ความชำนาญ คุณภาพของครู ความกระตือรือร้นในการสอน การชวนชวาย
 หากความรู้ของครู ลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนแต่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน
 ทั้งสิ้น (สุโร พงษ์ทองเจริญ 2520 : 15) โดยเฉพาะในหลักสูตรใหม่ พุทธศักราช
 2521 แนวคิดในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เน้นเรื่องการเรียนรู้ซึ่งผู้เรียนจะ
 แสดงออกโดยการแสดงพฤติกรรม ดังนั้นในทุกกระยะครูจะต้องศึกษาบทเรียนอย่าง
 ละเอียดยิ่งขึ้น ทั้งจุดประสงค์ด้วยพฤติกรรม หากิจกรรมและวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุ
 เป้าประสงค์ สร้างสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมเพื่อใช้เนื้อหาภาษาที่มี
 ความหมายจริงตามสถานการณ์นั้น ๆ ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้กล่าวว่า การเรียนการสอน
 ภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ยึดผู้เรียนและกิจกรรมเป็นศูนย์กลาง ครูเป็นผู้แนะนำนักเรียน
 ให้ทำกิจกรรมทางภาษาและหาวิธีให้นักเรียน ได้ฝึกซ้ำเพื่อให้นักเรียนเกิดความ
 แน่นยำและคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (สุโร พงษ์ทองเจริญ 2523 : 27) ดังนั้นครู
 จะต้องเป็นผู้ปรับปรุง แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น รวมทั้งใช้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการ
 การจัดการเรียนการสอนมาพัฒนาเพื่อปรับปรุงการสอนของตนให้ดียิ่งขึ้นและสิ่งที่จะช่วย
 เหลือครูได้ก็คือ การนิเทศการศึกษา เพราะการนิเทศการศึกษามีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ที่
 การช่วยปรับปรุง ส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น (พนัส หันนาคินทร์
 2513 : 148) ซึ่งหลักเกณฑ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของ การนิเทศการศึกษาคือต้องทราบ
 ความต้องการของครูแล้วจึงวางแผนการนิเทศเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น ๆ (วิจิตร
 วรุตบางกูร กาญจนาศรีภาพสินธุ์ และ สุทธิญา วีระกุล 2524 : 21) แต่จาก
 สภาพการนิเทศการสอนในปัจจุบัน นิพนธ์ ไทยพานิช กล่าวว่า "ปัญหาความต้องการ
 ในการนิเทศโดยทั่ว ๆ ไป ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความต้องการของศึกษานิเทศก์เองที่ต้องการ
 ปฏิบัติและทำงานตามหน้าที่ โดยมีหน้าที่ที่จะต้องนิเทศการสอนของครูมากกว่าความ
 ต้องการของครูที่จะขอรับการนิเทศการสอน" (นิพนธ์ ไทยพานิช 2525 : 1) ดังนั้น
 เพื่อให้การนิเทศการสอนบังเกิดประโยชน์แก่ครูผู้สอนสามารถให้ความช่วยเหลือครูได้
 ตรงกับปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของครูผู้ที่มีหน้าที่ในการนิเทศจึงควรศึกษาปัญหา
 ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพความพร้อมของปัจจัยในการจัดการเรียนการสอน และสภาพ
 ความพร้อมของครูเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษา-
 อังกฤษจากครูที่จะทำการช่วยเหลือเสียก่อนที่จะลงมือนิเทศว่าผู้รับการนิเทศ ต้องการ

ให้พื้นที่เรื่องอะไร ผู้นิเทศจะนิเทศได้ก็ต่อเมื่อผู้รับการนิเทศยอมรับเท่านั้น

ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ให้ตรงจุดและเพื่อให้งานนิเทศการศึกษาของฝ่ายต่าง ๆ ที่มีหน้าที่หลักในการให้คำแนะนำช่วยเหลือ และให้บริการทางวิชาการแก่ครู เป็นไปอย่างได้ผลสอดคล้องกับความต้องการของครูและจุดมุ่งหมายของงานนิเทศการศึกษา ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องศึกษาสภาพความพร้อม เกี่ยวกับปัจจัยและความรู้และความเข้าใจของครูในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี ว่าครูยังขาดความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยและความรู้-ความเข้าใจในค่านิยมบ้าง- ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการนำเสนอแนวทางการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ให้ตรงกับความต้องการของครูผู้สอนอย่างแท้จริง อันจะส่งผลให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี ได้ปรับปรุงหรือพัฒนาการสอนของตนให้ดียิ่งขึ้น อันจะส่งผลไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับประถมศึกษาให้สูงขึ้น ตามที่พึงปรารถนา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี
2. เพื่อศึกษาสภาพความพร้อมของครูเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี
3. เพื่อนำเสนอแนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการเรียนการสอนและความรู้ ความเข้าใจของครูในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 มีรายละเอียดคนละท่าน ดังนี้

1. ครูผู้สอน

ก. สถานภาพของครูผู้สอน

1) สถานภาพส่วนตัวประกอบด้วย

- เพศ
- อายุ
- วุฒิทางการศึกษา
- ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ

2) สภาพการปฏิบัติงานของครูผู้สอน ประกอบด้วย

- จำนวนชั่วโมงที่สอนต่อสัปดาห์
- จำนวนรายวิชาที่สอนต่อภาคเรียน
- หน้าที่อื่น ๆ ที่ต้องปฏิบัตินอกเหนือจากการสอน

2. สภาพความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการสอน

2.1 คำนูญบริหาร

2.2 คำนูญหอสมุด

2.3 คำนูญสื่อการเรียนการสอน ได้แก่

2.3.1 หนังสือเรียน

2.3.2 คู่มือครู

2.3.3 วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน

2.4. คำนวณอาคารสถานที่ ได้แก่

2.4.1 ห้องเรียน

3. สภาพความพร้อมของครูเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในค่าน

3.1 หลักสูตร

3.2 เนื้อหาวิชา

3.3 วิธีการสอนและเทคนิคการสอน

3.4 สื่อการเรียนการสอน

3.5 การวัดและประเมินผล

4. สภาพความพร้อมของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในส่วนที่ เกี่ยวกับ

4.1 เศรษฐกิจของครอบครัว

4.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4.3 สุขภาพของนักเรียน

4.4 การมาเรียนของนักเรียน

การวิจัยครั้งนี้เพื่อนำเสนอแนวทางการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษ ซึ่งได้ มาจาก

1. การศึกษาสภาพความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ

2. การศึกษาสภาพความพร้อมของครูเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจใน การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

เป้าหมายของการวิจัย

ได้แนวทางในการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา ในด้านการวางแผนและดำเนินการนิเทศการสอนแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี ได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร
2. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นแนวทางในการวางแผนและปรับปรุงการนิเทศการสอนของศึกษานิเทศก์จังหวัดและศึกษานิเทศก์อำเภอ สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่สนใจศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

การนิเทศการศึกษา หมายถึง ความพยายามของบุคลากรทางการศึกษาที่จัดทำกิจกรรม และให้การบริการกับผู้บริหารและครูในทางตรงและทางอ้อม ที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนของครู เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนของนักเรียน

การนิเทศการสอน หมายถึง การปฏิบัติงานของผู้มีหน้าที่นิเทศการศึกษาใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอนโดยตรง ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลดียิ่งขึ้น

แนวทางการนิเทศการสอน หมายถึง แนวทางในการพัฒนาตัวครู ให้มีความรู้ ความเข้าใจเพิ่มขึ้น เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

1. หลักการและเหตุผล หมายถึง สภาพปัจจุบันและปัญหา หรือความต้องการจำเป็นในการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไข ปรับปรุง เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

2. จุดประสงค์ หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการดำเนินงานการนิเทศการสอน

3. เป้าหมายของการนิเทศการสอน หมายถึง สิ่งที่จะได้รับหลังจากการนิเทศการสอนแล้ว

4. เนื้อหา หมายถึง สารสำคัญของความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ในการนิเทศการสอนโดยสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของครูภาษาอังกฤษ

5. การวัดและประเมินผลการนิเทศการสอน หมายถึง การตรวจสอบคุณภาพของการนิเทศการสอนทั้งในค่านปริมาณและคุณภาพหลังจากได้ทำการนิเทศไปแล้ว

โปรแกรม (Program) หมายถึง กลุ่มของโครงการที่กำหนดไว้ในแผนงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือกลุ่มวัตถุประสงค์หนึ่ง ๆ โดยทั่ว ๆ ไป แผนงานจะสัมพันธ์กับงานระยะยาวไม่ได้กำหนดเวลาสิ้นสุด ของการดำเนินการแต่จะสามารถดำเนินการต่อไปได้เรื่อย ๆ ด้วยโครงการที่สามารถปรับเปลี่ยนไปได้ตามสภาพปัญหา ข้อจำกัด และระยะเวลาที่ต่างกันไป (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2527 ค : 29-32)

สภาพความพร้อม หมายถึง สภาพความเป็นจริงที่เกี่ยวกับความพร้อมของปัจจัยในการจัดการเรียนการสอน ความพร้อมของครูเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนและสภาพความพร้อมของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

วิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง วิชาที่จัดไว้ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษโดยจัดเป็นวิชาเลือกในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 จำนวน 600 คาบ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

ครู หมายถึง ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี

โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง สถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสิงห์บุรี

โรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 720 คนขึ้นไป

โรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาที่มี
จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 360-659 คน

โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาที่มี
จำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 121-359 คน

โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กมาก หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาที่มี
จำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 120 คนลงไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ ใช้ประชากรทั้งหมดซึ่งได้แก่ ครูผู้สอน
วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี ปีการศึกษา 2529 จำนวน 156 คน
โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียนได้ดังนี้

- 1.1 จำนวนประชากรจากโรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนทั้งสิ้น 7 คน
- 1.2 จำนวนประชากรจากโรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนทั้งสิ้น 9 คน
- 1.3 จำนวนประชากรจากโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนทั้งสิ้น 97 คน
- 1.4 จำนวนประชากรจากโรงเรียนขนาดเล็กมาก มีจำนวนทั้งสิ้น

43 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามและแบบวัดความรู้ ความ
เข้าใจแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบ (Check list) และแบบ
คำถามปลายเปิด (Open ended) ใช้ถามเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบ (Check list) ใช้ถามใน
ด้านสภาพความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบ (Check list) ใช้ถาม
เกี่ยวกับความพร้อมของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 เป็นแบบวัดความเข้าใจมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choice) ใช้วัดเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ

1.1 หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและข้อค้นพบเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา การนิเทศการสอน และความข้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษ

1.2 หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและข้อค้นพบเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา

1.3 หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและข้อค้นพบเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา

2. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อกำหนดกรอบความคิดในการวิจัย

3. สร้างแบบประเมินให้ครอบคลุมกรอบความคิดในการวิจัย

4. นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความตรงตามเนื้อหา (Content) และภาษาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. ทดลองใช้ (Try out) กับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาแห่งชาติ ที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน

6. ในส่วนของแบบวัดความเข้าใจ นำมาหาค่าความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อด้วยเทคนิค ร้อยละ 27

7. นำข้อคำถามที่มีค่าความยาก-ง่าย และค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสม มาหาความเชื่อมั่นด้วยวิธี KR - 20

8. เมื่อได้แบบสอบถามและแบบวัดความเข้าใจฉบับสมบูรณ์แล้วส่งให้กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและแบบวัดความเข้าใจไปยังกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยด้วยตนเองและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลด้านสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ และนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ส่วนค่าตามแบบปลายเปิด วิเคราะห์โดยใช้การรวบรวม จักกลุ่ม และนำเสนอตามลำดับความถี่

4.2 ข้อมูลด้านสภาพความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละและนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

4.3 ข้อมูลด้านความพร้อมของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละและนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

4.4 ข้อมูลด้านความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยใช้ค่ามัธยเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายค่าและรายข้อ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

5. การนำเสนอแนวทางการนิเทศการสอน

หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลตามสภาพแล้ว จะเสนอแนวทางการนิเทศการสอนในรูปของโปรแกรมและให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเป็นไปได้ก่อนที่จะสรุปเป็นแนวทางการนิเทศการสอนสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

6. การนำเสนอผลงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำคัมภีรนำเสนอผลงานวิจัย โดยแบ่งเป็น 6 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย

- ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- ขอบเขตของการวิจัย
- เป้าหมายของการวิจัย
- ประโยชน์ของการวิจัย
- คำนิยามศัพท์เฉพาะ

บทที่ 2 ทฤษฎี หลักการ แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วย หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและข้อค้นพบเกี่ยวกับ

- การนิเทศการศึกษา
- การนิเทศการสอน
- การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา
- ปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
- ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
- ความรู้พื้นฐานของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

- วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- สถิติที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

- การวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับในแบบสอบถาม
- การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำ

บรรยาย

- การรวบรวมจัดลำดับตามความถี่
- การนำเสนอแนวทางในการจัดการนิเทศการสอน

บทที่ 5 การนำเสนอแนวทางการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาในรูปของโปรแกรม ซึ่งประกอบด้วย

- หลักการและเหตุผล
- จุดประสงค์
- เป้าหมาย
- เนื้อหา
- การประเมินผล

บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย ประกอบด้วย

- วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- วิธีดำเนินการวิจัย
- สรุปผลการวิจัย
- อภิปรายผลการวิจัย
- ข้อเสนอแนะในการวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

ครึ่งทอไป